

Przypomnienia zasad użytkowania i konserwacji wewnętrznej instalacji sanitarnej w domu.

Prawidłowe funkcjonowanie wewnętrznej instalacji sanitarnej zależy głównie od prawidłowej eksploatacji, a także dbałości o regularne przeglądy konserwacyjne i czyszczenie. Długoletnią trwałość układu, a także jego bezawaryjną pracę zapewnia przede wszystkim poprawny montaż wszystkich elementów. Dopasowanie wszystkich komponentów składowych do specyfiki otoczenia (między innymi poziomu wód gruntowych) zabezpieczy budynek oraz posesję przed ewentualnym zalaniem ściekami.

Użytkowanie instalacji sanitarnych

Niezwykle istotnym czynnikiem jest prawidłowa eksploatacja wewnętrznej instalacji sanitarnej. Szczególną uwagę należy zwrócić na elementy takie jak: piasek, gruz, patyczki do uszu, tekstylne artykuły higieniczne etc., które po żadnym pozorem nie powinny być usuwane wraz ze ściekami do kanalizacji. Odcinek łączący budynek z kanałem głównym w drodze przeważnie ma średnicę wewnętrzną 16cm, natomiast wewnętrzne instalacje sanitarne w domu mają średnicę od 2,5cm do 11,00cm. Oznacza to, że każdy większy przedmiot, może spowodować zatkanie rury, co czasem kończy się zalaniem mieszkania ściekami. Należy też dodać, że wyrzucając resztki jedzenia do kanalizacji, żywymy szczury i zwiększamy w ten sposób ich liczebność.

Co absolutnie nie może znaleźć się w kanalizacji:

- włosy, ręczniki papierowe, nawilżone chusteczki, materiały opatrunkowe, podpaski, tampony, pieluchy, rajstopy, szmaty – ograniczają przepływ i często powodują zatory, gdyż łączą się w sploty, uniemożliwiając swobodny przepływ ścieków wewnątrz rury;
- niedopałki papierosów, lekarstwa, farby oraz chemikalia i inne domowe środki czystości – zawierają substancje chemiczne szkodliwe dla mikroflory w oczyszczalni ścieków;
- igły – stanowią ogromne zagrożenie dla pracowników sieci kanalizacyjnej, gdyż najczęściej są niewidoczne. Mogą przebić rękawice i boleśnie ukłuć, powodując ryzyko zakażenia np. wirusem HIV czy żółtaczką;
- materiały budowlane – gruz, gips czy tynk opadają na dno przewodów kanalizacyjnych tworząc zwarte, trudne do usunięcia zatory;
- tłuszcze i oleje – tężeją w rurach i zmniejszają ich średnice, a to może spowodować konieczność przeprowadzenia remontu kanalizacji w budynku.
- do kanalizacji nie wolno również odprowadzać wód opadowych lub roztopowych, a także wód drenażowych.

Co zatem może trafiać do kanalizacji?

- woda z prysznicza, zlewów,
- woda z toalety (w tym papier toaletowy),
- odchody (również zwierząt),
- woda z prania.

Pamiętaj, sedes to nie śmietnik!

Każdego roku pracownicy ZWiUK Rudnik usuwają dziesiątki zatorów sieci kanalizacyjnej, awarii pompowni, które są skutkiem wrzucania do kanalizacji różnych przedmiotów. Śmieci wrzucane do toalety powodują zapchanie kanalizacji i poważne awarie. Różne odpadki, nawet rozdrobnione, powinny trafiać do kosza na śmieci, nie do sedesu. Dlaczego? Sieć kanalizacyjna i znajdujące się na niej przepompownie ścieków są tak zaprojektowane i wykonane, aby przyjmować z naszych domów nieczystości sanitarne z WC, z kąpieli, mycia czy prania. Jeżeli jednak wraz ze ściekami płyną także inne odpady, to wcześniej czy później zatykają przewody kanalizacyjne. **A jeśli dostaną się do przepompowni powodują awarie pomp, wylewanie ścieków z przepompowni i spiętrzenie ścieków w kanałach. Zator może sprawić, że ścieki cofną się i zaleją dom, ogród lub ulicę. Powoduje to duże straty i zanieczyszczenie środowiska, ale także wzrost kosztów oczyszczania ścieków. Koszt usuwania awarii sieci czy wymiany pomp jest bardzo wysoki.**

Przypominamy równocześnie, iż zgodnie z Ustawą z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków, wprowadzanie ścieków do urządzeń kanalizacyjnych bez uprzedniego zawarcia umowy na odprowadzenie ścieków, a także nie stosowanie się do zakazów, o których mowa w art. 9 ust. 1 i 2. Ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (t.j. Dz.U. 2024 poz. 757) (określających czego nie wolno wprowadzać do sieci kanalizacyjnej), podlega karze ograniczenia wolności albo grzywny do 10 000 zł.

NIE ŚMIEĆ W SIEĆ

Do kanalizacji wyrzucamy setki ton odpadów rocznie.
Prawie każdego dnia ma miejsce przynajmniej jedna awaria.

CO NIE POWINNO TRAFIAĆ DO SIECI

**ZATOR
ROŚNIE
W MAŁE
ŚMIECENIA**

Wrzucając resztki jedzenia do sieci kanalizacyjnej, nie tylko przyczyniasz się do tworzenia zatorów, ale też karmisz szczyrki.

**ENTLICZEK,
PENTLICZEK,
SIEĆ ZATKAŁ
PATYCZEK**

Odpady higieniczne wrzucane do odpływów nie rozprowadzają się w wodzie. Blokując przewoźny kanalizacyjny, tworzą zatory i powodują awarie.

**PROBLEM
WISI NA WŁOSKU**

Wrzucanie włosów do odpływów blokuje swobodny przepływ ścieków, ponadto stałą się one siedliskiem bakterii i źródłem nieprzyjemnego zapachu.

**PIELUSZKA I PECIK
AWARII DUECIK**

Wrzucanie do sieci niedopalonych papierosów i pieluch jednorazowych tworzy zatory. Substancje chemiczne zawarte w papierze oraz są również szkodliwe dla pożytecznych mikroorganizmów oczyszczających ścieki w oczyszczalni.

**OLIWA BYWA
ZDRADLIWA**

Tłuszcz wlewany do odpływów osadza się na rurach, zmniejsza ich średnicę i prowadzi do powstawania zatorów.

**GDZIE CEGŁA
NIE MOŻE,
TAM CHOINKA
ZATKA**

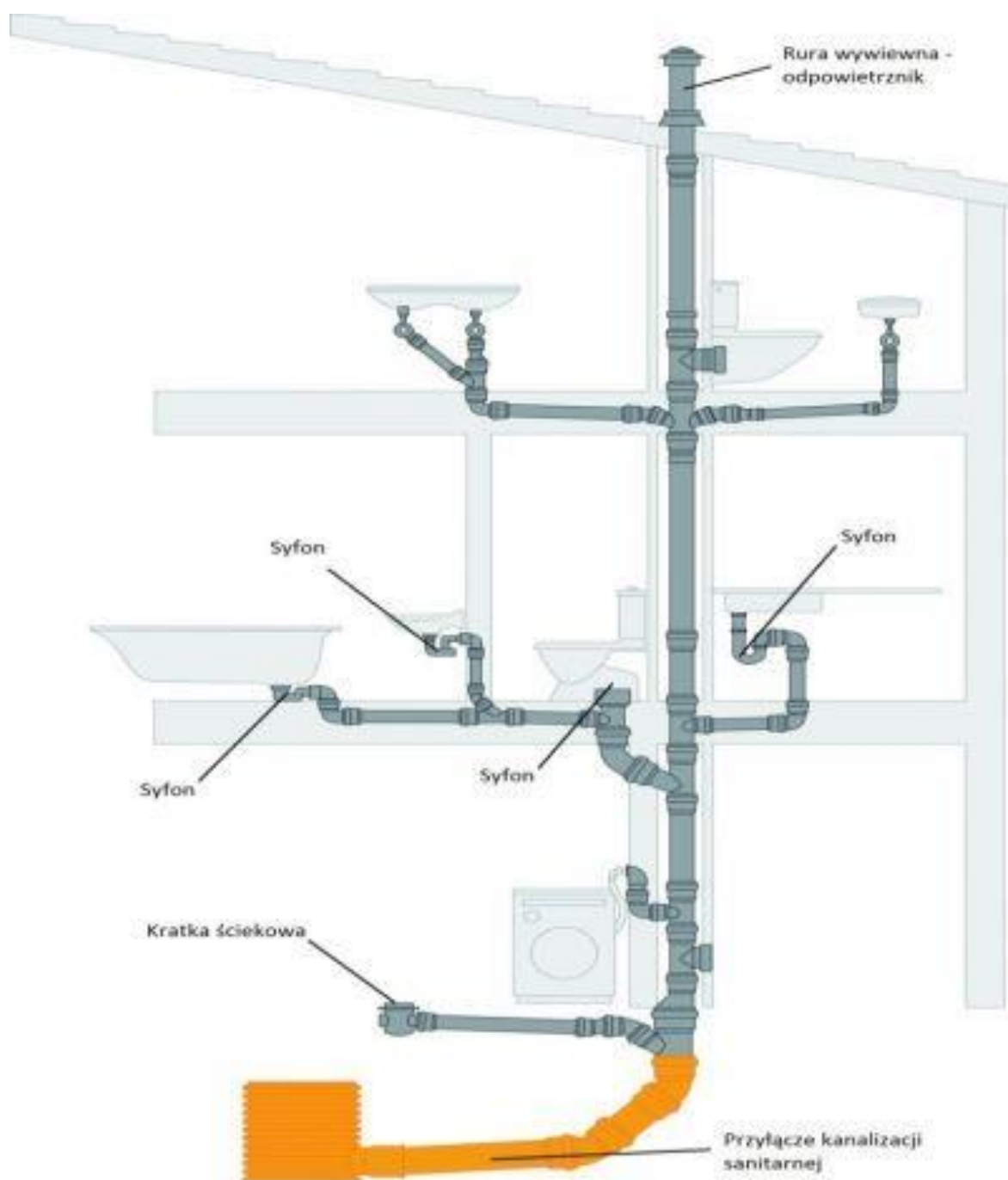
Pozostałości po remontach, znaki drogowe, sprzęty elektroniczne, a nawet choinki – wszystko to trafia do sieci i powoduje awarie.

**ŚMIECI Z SIECI,
RUROM LŻEJ**

Pamiętaj, żeby wrzucać odpady tylko do odpowiednich pojemników na śmieci. Dzięki temu zmniejszy się liczba awarii związanych z kanalizacją i poprawi się stan środowiska naturalnego.

PRAWIDŁOWY SPOSÓB WYKONANIA WEWNĘTRZNEJ INSTALACJI SANITARNEJ W DOMU

Wewnętrzna instalacja kanalizacyjna